

[P. N. Petersen (Røjle).]

ning, at man har taget sin stilling. Det behøver blot ikke altid at være flertallet, der har ret. Vi har i vort lands historie oplevet, at et meget, meget stort flertal af den danske befolkning har grebet fejl på en virkelig alvorlig måde, og det har det forresten gjort ved flere lejligheder, men det er noget, som historien til sin tid skal afgøre.

Den højtærede udenrigsminister taler om realitetspolitik og vil sætte dette i forbindelse med, at jeg for mit vedkommende ikke skulle have realitetssans på dette område. Den højtærede udenrigsminister vil måske sige, at jeg kun anvender tomt returgods, men for mig står det sådan, og det vil jeg gerne understrege så stærkt, det er mig muligt, at det er den højtærede udenrigsminister, der i allerhøjeste grad mangler realitetssans på dette ømtålige område. Jeg kender — og jeg kender den højtærede udenrigsminister godt og har gjort det gennem mange år — de rige følelser, han har også i national henseende, og anerkender dem, men jeg er bange for, at den højtærede udenrigsminister i altfor høj grad lader sig diktere af sine følelser i stedet for af realitetssans.

Hvad er realitetssans, hvad er realiteterne i denne forbindelse, når vi taler om det, der taler imod Atlantpagten? Det er vor geografiske beliggenhed. Det er for mig i virkeligheden ikke et spørgsmål om Atlantpagten som sådan, men et spørgsmål om betimeligheden af, om vi her i Danmark skulle tilslutte os Atlantpagten som følge af den udsatte beliggenhed, vi har. Der er vist ingen, der tror, det vil være muligt, hvis den ulykke skulle ske, at krigen brød løs, at hindre en besættelse af dansk territorium af den stormagt, som ligger os nærmest. Vi er derfor i virkeligheden udsat for en risiko, som vi for vort vedkommende ikke vil eller kan tage medansvaret for.

Iøvrigt finder jeg det ikke nyttigt, at vi fortsætter denne diskussion. Hver har sine synspunkter. Jeg mener, at den højtærede udenrigsministers synspunkter i højere grad er dikteret af følelse end af realitetssans. Jeg mener, at jeg har mere realitetssans i så henseende, end den højtærede udenrigsminister har, når man f. eks. tænker på, hvor ømtåligt vort sydlige naboland er overfor alt, der har med Østersøen og Bælterne og Sundet at gøre. Mere tør jeg ikke sige i denne forbindelse, men den højtærede udenrigsminister kender udmær-

ket godt den tankegang, som danner baggrunden for det, jeg her har antydnet.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg er enig med det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) i, at det næppe er megen nytte til at fortsætte diskussionen mellem os. Jeg tror heller ikke, det er megen nytte til, at det ærede medlem og jeg udtaler os om, hvem af os der har den største realitetssans i disse spørgsmål. Det bliver vi alligevel ikke enige om. Der var adskillige bemærkninger, jeg godt kunne have gjort, men jeg tror, det høje landsting vil finde, at det er ørkesløst at fortsætte denne diskussion.

Jeg ønsker kun at gøre een bemærkning. Det ærede medlem siger, at der ikke er nogen, der tror, at det er muligt at undgå en besættelse, hvis en ny krig kommer. Dertil vil jeg gerne sige, at alle Atlantpagtens forsvarsbestræbelser går ud på at undgå for alle de deltagende lande at blive besat, således som det udtrykkeligt er blevet fremhævet under diskussionen af dette spørgsmål. Det, Vesteuropa stræber efter, er ikke den situation først at blive besat og derefter at blive befriet, fordi vi har vore berettigede tvivl om, hvad der vil være at befri efter en moderne krig. Men hele målet for Atlantpagtens forsvarsplanlægning, for de styrker, vi bygger op, for de planer, der bliver lagt, er — det anerkendes fra alle sider — at sætte så stærke kræfter ind, at en besættelse kan undgås, også for Danmarks vedkommende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Ernst Christiansen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at forslaget til rigsdagsbeslutning henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til udnævnelser under Den nordatlantiske Traktats organisation af en øverstkommanderende for forsvarsstyrker i Atlantområdet m. v.

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 7543).